

جمهوری اسلامی ایران

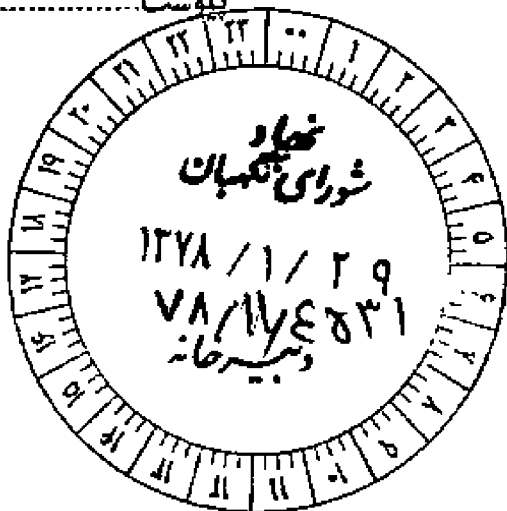
مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۲۹۴۵

تاریخ ۲۹ / ۱ / ۷۸

پیوست

بشمار

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۹۹۹۷/۳۹۹۴۵ مورخ ۱۳۷۷/۸/۲۰ دولت در مورد موافقتنامه معاضدت قضایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۷۸/۱/۲۵ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می شود. ع.

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

(Handwritten signature)

شماره ۲۹۴۵ - ۹

تاریخ ۲۸ / ۱ / ۷۸

پیوست

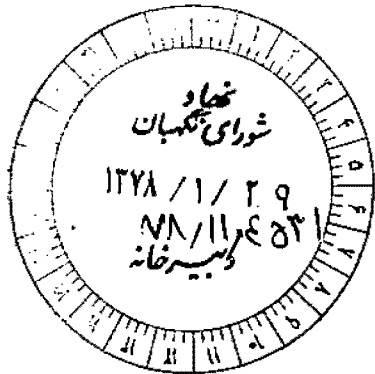

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بِسْمِ اللَّهِ

لایحه موافقتنامه معاضدت قضایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان

ماده واحده - موافقتنامه معاضدت قضایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان مشتمل بر یک مقدمه و (۴۵) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

موافقتنامه معاضدت قضایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان که از این پس طرفین نامیده می شوند، با مهم شمردن توسعه همکاری در امور قضایی در موارد ذیل به توافق رسیدند:

بخش اول - مواد عمومی

ماده ۱ - حمایت قضایی

۱ - اتباع هر یک از طرفین در قلمرو طرف دیگر از نظر حقوق شخصی و مالی خود از همان حمایتی برخوردارند که برای اتباع طرف دیگر مقرر گردیده است.
این امر شامل اشخاص حقوقی که مطابق با قوانین هر یک از طرفین تاسیس شده اند

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بسمه تعالی

نیز می شود.

۲- اتباع هر یک از طرفین آزادانه حق دارند به دادگاهها، دادرها، دفاتر ثبت اسناد که از این پس «مراجع قضایی» نامیده می شوند و سایر مراجع صلاحیتدار طرف متعاقد دیگر بدین منظور مراجعه و اقامه دعوی نمایند.

ماده ۲ - معاضدت قضایی

۱- مراجع قضایی طرفین معاضدتهای متقابل قضایی را در پروندههای مدنی و جزایی مطابق با مفاد این موافقتنامه انجام می دهند.

۲- مقامات قضایی هر یک از طرفین معاضدتهای لازم قضایی در مورد پروندههای ذکر شده در بند (۱) این ماده را که به مراجع غیرقضایی دولت متبوع خود مربوط می شود، انجام خواهند داد.

۳- مراجع دیگری که پروندههای ذکر شده در بند (۱) این ماده نزد آنان مطرح است، تقاضای معاضدت قضایی را از طریق مراجع قضایی ارسال می کنند.

ماده ۳ - محدوده معاضدت قضایی

معاضدت قضایی شامل نحوه اعمال مقررات دادرسی مطابق با قوانین طرف تقاضا شونده می باشد، از جمله تحقیق از طرفین، متهمین، متضررین، محکومین، شهود، اجرای تحقیق و معاینه محلی، کارشناسی، رسیدگی در دادگاه، رایه اسباب و آلات جرم، پیگرد جزایی، شناسایی تصمیمات قضایی در پروندههای مدنی و اجرای آنها، تسلیم و ارسال اسناد و مدارک و رایه اطلاعات به طرف دیگر.

ماده ۴ - چگونگی برقراری ارتباط

ارتباط بین مراجع برای انجام معاضدتهای قضایی از طریق وزیر دادگستری و

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دادستان کل جمهوری اسلامی ایران و وزیر دادگستری و دادستان کل جمهوری آذربایجان
برقرار خواهد شد.

ماده ۵ - زبان

درخواست معاضدت قضایی به زبان طرف درخواست شونده تنظیم می شود، مگر
اینکه در این موافقتنامه زبان دیگری پیش بینی شده باشد.

ماده ۶ - تنظیم اسناد

اسنادی که توسط مراجع قضایی و سایر مراجع در جهت انجام معاضدتهای قضایی
ارسال می شوند، باید دارای مهر مراجع مربوط باشد.

ماده ۷ - فرم درخواست معاضدت قضایی

درخواست معاضدت قضایی باید نکات ذیل را دارا باشد:

- ۱ - عنوان مرجع تقاضا کننده.
- ۲ - عنوان مرجع تقاضاشونده.
- ۳ - تصریح موضوع پرونده ای که معاضدت قضایی درباره آن درخواست می شود.
- ۴ - نام، نام خانوادگی، نام پدر طرفین، متضررین، متهمین، افراد تحت محاکمه و
محکومین، تابعیت، شغل و محل سکونت دایمی یا محل اقامت آنها.
- ۵ - اسامی و نشانی نمایندگان قانونی آنها.
- ۶ - محتوای درخواست در پرونده های جزایی (توصیف شرایط واقعی ارتکاب جرم
و وضعیت قانونی آن).

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ماده ۸ - روش جزایی

- ۱- مرجع قضایی تقاضاشونده در اجرای درخواست معاضدت قضایی، قوانین کشور خود را اعمال می‌کند، اما می‌تواند به درخواست مرجع تقاضاکننده، موازین دادرسی آن کشور را در صورت عدم مغایرت آنها با قوانین دولت متبوع خود مورد استفاده قرار دهد.
- ۲- چنانچه مرجع قضایی تقاضاشونده صلاحیت اجرای درخواست را نداشته باشد تقاضانامه را به مرجع صلاحیتدار ارسال کرده و مرجع تقاضاکننده را از این امر آگاه می‌سازد.
- ۳- به محض وصول تقاضانامه، مرجع قضایی که درخواست به آن فرستاده شده است مرجع تقاضاکننده را از موعد و محل اجرای این درخواست آگاه می‌سازد.
- ۴- بعد از اجرای درخواست، مرجع قضایی تقاضاشونده اسناد را به مرجع تقاضاکننده ارسال می‌کند. اگر انجام معاضدت قضایی میسر نشد، تقاضانامه با ذکر علل عدم اجرا اعاده خواهد شد.

ماده ۹ - روش تسلیم اسناد

- ۱- در صورتی مرجع تقاضاشونده مطابق با مقررات لازم‌الاجرا در کشور خود اسناد را تحویل می‌گیرد که به زبان آن کشور بوده و یا همراه با ترجمه مصدق باشد و چنانچه اسناد به زبان طرف درخواست شونده نبوده و یا ترجمه مصدق نداشته باشد، این اسناد به شرط قبول، تسلیم می‌شود.
- ۲- در درخواست تسلیم اسناد، نشانی دقیق گیرنده و عنوان سند باید ذکر شود. اگر نشانی ذکر شده در درخواست تحویل، کامل یا دقیق نباشد، مرجع تقاضاشونده مطابق با قوانین خود جهت تعیین نشانی دقیق اقدام می‌کند.

ماده ۱۰ - رسید تحویل اسناد

رسید تحویل اسناد مطابق با قواعد لازم‌الاجرا در خاک طرف تقاضاشونده تنظیم

بیت

شماره

تاریخ

پیوست

می شود. زمان و محل تحویل و شخصی که سند به او تسلیم می شود، باید ذکر گردد.

ماده ۱۱ - تحویل اسناد و تحقیق از اتباع از طریق نمایندگیهای سیاسی و کنسولی هر یک از طرفین حق دارند اوراق را از طریق نمایندگیهای سیاسی یا کنسولی خود ابلاغ نموده و از اتباع خویش بدون توسل به هرگونه اجبار و الزامی تحقیق به عمل آورند.

ماده ۱۲ - دعوت شاهد یا کارشناس به خارج از کشور

۱- اگر در جریان تحقیق مقدماتی یا دادرسی در خاک یکی از طرفین نیاز به حضور شاهد یا کارشناس مقیم خاک طرف دیگر باشد، احضارنامه از طریق مقام صالح طرف تقاضاشونده ارسال می شود.

۲- احضارنامه نباید متضمن هیچگونه ضمانت اجرایی برای احضار شده، در صورت عدم حضور در دادگاه باشد.

۳- کارشناس یا شاهدی که بدون دعوتنامه و به میل خود در قلمرو مرجع تقاضاکننده حاضر شود قطع نظر از تابعیت او نمی توان وی را از این حیث و یا جرایم و یا محکومیتهای قبلی او مورد پیگرد جزایی یا اداری قرار داد.

۴- شاهد یا کارشناس ظرف پانزده روز پس از انجام تحقیقات، باید قلمرو طرف متعاهد را ترک کند در غیراینصورت از امتیاز فوق الذکر برخوردار نخواهد بود. مدتی که طی آن شاهد یا کارشناس نتواند به علل موجه خاک طرف متعاهد را ترک کند، جزء این مهلت محسوب نمی شود.

۵- شهود و کارشناسانی که براساس احضار در قلمرو طرف متعاهد دیگر حضور یافتند، حق دارند مخارج سفر و اقامت در خارج و جبران عدم دریافت دستمزد در محل کار در روزهای سفر را از مرجع درخواست کننده مطالبه نمایند. کارشناسان هم می توانند حق الزحمه دریافت کنند. در احضارنامه باید پرداخت این هزینه ها قید شود. در صورت

کلیه هزینه های این کار را از

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بسم الله تعالی

تقاضای آنها طرف متعهدی که حضور این افراد را تقاضا کرده است پیش پرداخت هزینه‌ها را خواهد پرداخت.

ماده ۱۳ - اعتبار اسناد

- ۱- اسناد تنظیم شده در قلمرو یکی از طرفین توسط دادگاه یا کارشناسان و مترجمان رسمی که در حدود صلاحیت آنها بوده و مطابق با مقررات تدوین و یا تایید شده و دارای مهر رسمی باشد در قلمرو طرف متعاقد دیگر پذیرفته می‌شود.
- ۲- اسناد رسمی هر یک از طرفین در قلمرو طرف متعاقد دیگر رسمی بوده و از اعتبار سند رسمی برخوردار است.

ماده ۱۴ - هزینه‌های مربوط به معاضدتهای قضایی

طرفی که درخواست معاضدت قضایی برای او ارسال می‌شود هزینه‌های مربوط به انجام معاضدتهای قضایی را خود برعهده دارد و از این حیث وجهی از طرف دیگر مطالبه نمی‌کند.

ماده ۱۵ - تبادل اطلاعات

وزارتخانه‌های دادگستری طرفین متقابلاً، در صورت تقاضا، یکدیگر را از قوانین جاری و قوانین سابق کشور خود و روشهای کاربرد آنها توسط مراجع قضایی مطلع می‌سازند.

ماده ۱۶ - معاضدت قضایی رایگان

اتباع هر طرف در دادگاهها و مراجع طرف متعاقد دیگر از همان امتیازاتی که اتباع خود این کشور در مورد معاضدتهای قضایی و دادرسی رایگان دارند، برخوردار خواهند بود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بسم الله تعالی

ماده ۱۷ - صدور مدارک راجع به احوال شخصی، خانوادگی و مالی

۱- مدارک حاکی از وضعیت شخصی، خانوادگی و مالی ضروری برای استفاده از معافیت از هزینه‌های دادرسی باید توسط مرجع صلاحیتدار طرف متعاهدی که متقاضی در خاک آن سکونت یا اقامت دارد، صادر شود.

۲- چنانچه متقاضی در خاک طرفین سکونت یا اقامت نداشته باشد، مدرک صادر شده یا تایید شده توسط نمایندگی سیاسی یا کنسولی دولت متبوع وی کافی است.

۳- دادگاهی که درباره تقاضای معافیت از پرداخت هزینه‌های دادرسی اتخاذ تصمیم می‌کند، می‌تواند از مرجع صادرکننده مدرک توضیحات لازم را بخواهد.

ماده ۱۸ - امتناع از انجام معاضدت قضایی

در مواردی که اجرای معاضدت قضایی به حق حاکمیت یا امنیت ملی لطمه بزند و یا با اصول و مبانی قوانین طرف تقاضا شونده مغایرت داشته باشد پذیرفته نخواهد شد.

بخش دوم - مواد ویژه

ماده ۱۹ - صلاحیت دادگاهها

۱- دادگاههای هر یک از طرفین، در صورتی حق دارند به امور مدنی و خانوادگی رسیدگی کنند که خواننده در حوزه آن اقامت داشته باشد، مگر آنکه در این موافقتنامه خلاف آن مقرر شده باشد و در مورد اشخاص حقوقی، دادگاه وقتی رسیدگی خواهد کرد که شخص حقوقی در حوزه آن، دارای مرکز اصلی، نمایندگی یا شعبه باشد.

۲- دادگاههای طرفین می‌توانند به امور دیگری نیز با توافق کتبی اصحاب دعوی رسیدگی کنند، مشروط بر اینکه موضوع توافق راجع به صلاحیتهای خاص هر یک از

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بیت

دادگاههای طرفین نبوده و قوانین داخلی آنها نیز آن را مجاز بشناسند و همچنین دادگاه وقتی می تواند رسیدگی را در این مورد متوقف کند که وارد ماهیت نشده و خواننده نیز توافق کتبی را قبل از ورود در ماهیت به دادگاه تسلیم کرده باشد.

۳- در صورت آغاز رسیدگی به امری به شرط وحدت اصحاب دعوی و موضوع، در دادگاههای هر یک از طرفین که مطابق این موافقتنامه، صلاحیت رسیدگی به آن موضوع را داشته باشد، دادگاهی که موضوع دیرتر در آن مطرح شده، رسیدگی را قطع می کند.

ماده ۲۰ - اهلیت قانونی

۱- اهلیت قانونی شخص حقیقی را قوانین دولت متبوع او تعیین می کند.

۲- اهلیت قانونی شخص حقوقی را قانون طرف متعاهدی که در خاک آن تاسیس شده است، تعیین می کند.

ماده ۲۱ - فقدان و نقص اهلیت قانونی

۱- هرگاه شخص، فاقد اهلیت و یا دارای اهلیت ناقص باشد، در این صورت قوانین طرف متعاهدی اعمال خواهد شد که آن شخص تابعیت آن را داراست و مراجع متعاهد مذکور صلاحیت رسیدگی به امور این شخص را خواهند داشت.

۲- در مواردی که شخص فاقد اهلیت یا دارای اهلیت ناقص هر یک از طرفین مقیم یا ساکن در خاک طرف دیگر باشد مرجع صالح، مرجع صلاحیتدار طرف دیگر را از این امر مطلع می سازد. چنانچه آن مرجع حق اقدامات لازم را به مرجع اطلاع دهنده واگذار نموده و یا طی سه ماه از تاریخ اطلاع نظری اعلام نکرد، مرجع اطلاع دهنده می تواند مطابق با قوانین دولت متبوع او راجع به اهلیت یا عدم اهلیت قانونی وی اتخاذ تصمیم نماید.

۳- مفاد بندهای (۱) و (۲) این ماده در مورد لغو تصمیم راجع به عدم اهلیت قانونی نیز اعمال می شود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بیت

ماده ۲۲ -

در موارد فوری مرجع صالح محل سکونت یا اقامت شخص دارای اهلیت ناقص یا فاقد اهلیت که تبعه طرف متعاقد دیگر می باشد، رأساً می تواند اقدامات لازم را جهت حمایت از وی و دارایی او به عمل آورد. دستوراتی که در این باره صادر می شود باید به مرجع مربوط طرف متعاقدی که شخص تابعیت آن را دارد اعلام شود. چنانچه آن مرجع قبلاً تصمیم گیری در این باره اتخاذ کرده باشد، از این اقدامها رفع اثر خواهد شد.

ماده ۲۳ - احراز مفقودالاثر شدن یا فوت افراد و صدور گواهی فوت

۱ - مراجع صلاحیتدار برای اعلام مفقودالاثر شدن یا فوت هر یک از اتباع طرفین و صدور گواهی فوت آنان، مرجعی است که غایب یا متوفی در آخرین خبر از حیات یا لحظه فوت، تابعیت آن کشور را داشته است.

۲ - مراجع صالح هر یک از طرفین وقتی می توانند در مورد مفقودالاثر بودن یا فوت اتباع طرف دیگر اتخاذ تصمیم نمایند یا گواهی فوت صادر کنند که از طرف افراد مقیم یا ساکن در آن کشور به ادعای حقی نسبت به آن شخص چنین تقاضایی از آنان شده باشد.

ماده ۲۴ - عقد نکاح

۱ - هر یک از اتباع طرفین از حیث شرایط عقد نکاح، تابع قانون دولت متبوع خود خواهند بود.

۲ - تشریفات قانونی راجع به ثبت واقعه ازدواج تابع قانون محلی است که در آنجا تنظیم می شود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بیت

ماده ۲۵ - قیومت و سرپرستی

در امور راجع به قیومت و سرپرستی اتباع محجور طرفین و نحوه رسیدگی به امور محجور چنانچه در این موافقتنامه ترتیب دیگری پیش‌بینی نشده باشد، قوانین و مقررات طرف متعهدی که شخص محجور تابعیت آن را دارد اعمال می‌شود.

ماده ۲۶ -

ادارات قیومت و سرپرستی طرفین موضوع ماده (۲۵) در صورت وقوع اموال و داراییهای شخص محجور در قلمرو طرف متعهد دیگر اقدامات لازم را به منظور حفظ منافع شخص محجور به عمل آورده و بدون تاخیر مرجع صالح طرف متعهد دیگر را که محجور تبعه آن است مطلع می‌سازد.

ماده ۲۷ -

۱- مرجع صلاحیتدار طرفین موضوع ماده (۲۵) می‌تواند امور راجع به قیومت و سرپرستی محجور را که در قلمرو یکدیگر اقامت یا سکونت دارد و یا اموال وی در آنجا واقع است در صورت قبول به مرجع صالح آن طرف متعهد واگذار نماید. طرف پذیرنده قبولی خود را به طرف دیگر اطلاع می‌دهد.

۲- در مورد بند (۱) طرف پذیرنده مطابق با قوانین راجع به دولت متبوع خود امور راجع به قیومت و سرپرستی را بر عهده خواهد داشت.

ماده ۲۸ - حق مالکیت

۱- اعمال حق مالکیت و سایر حقوق راجع به اموال غیرمنقول تابع قانون کشور متعهدی که مال غیرمنقول در خاک آن کشور واقع است، می‌باشد.

۲- اعمال حق مال مالکیت راجع به وسایل نقلیه به ثبت رسیده تابع قانون کشوری

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بِسْمِ اللَّهِ

است که در آنجا به ثبت رسیده است.

۳- ایجاد و زوال حق مالکیت یا هر حق دیگری راجع به اموال و داراییها، مطابق قوانین و مقررات طرف متعاهدی تعیین می شود که اموال و داراییها در زمان پیدایش یا زوال حق در خاک آن طرف بوده است.

۴- ایجاد و زوال حق مالکیت یا هر حق دیگری که مربوط به مورد معامله باشد، توسط قانون محل انعقاد آن معین می شود مگر اینکه طرفین خلاف آن را شرط کرده باشند.

ماده ۲۹ - نوع قرارداد

تعیین نوع معامله با قوانین محل انعقاد آنهاست، مگر اینکه راجع به اموال غیر منقول و حقوق مربوط به آن باشد که تابع قانون محل وقوع مال غیر منقول خواهد بود.

ماده ۳۰ - جبران خسارت

۱- مسوولیت جبران خسارات و سایر حقوق راجع به آن به استثنای تعهدات ناشی از عقود و قراردادهای آن طرف متعاهدی که فعل یا ترک فعل یا دیگر اسباب مسوولیت در قلمرو آن وقوع یافته، تعیین می کند.

۲- اگر مسوول جبران خسارت یا زیان دیده، تبعه یکی از طرفین باشد، قوانین آن طرفی اعمال می شود که خواهان به دادگاه آن مراجعه می نماید.

۳- در خصوص بندهای (۱) و (۲) دادگاه طرف متعاهدی که حادثه موجب ورود زیان در آن وقوع یافته است صالح به رسیدگی می باشد. زیان دیده می تواند دعوی جبران خسارت را در دادگاه محل اقامت خوانده نیز مطرح نماید.

ماده ۳۱ - حقوق وراثت

۱- اموال منقول اتباع هر یک از طرفین از حیث قوانین مربوط به تعیین وراثت و مقدار

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بیتعالی

سهم الارث آنها تابع قانون طرف متعاهدی است که متوفی تابعیت آن را داشته است.
۲- اموال غیر منقول از حیث حقوق وراثت تابع قانون محل وقوع مال غیر منقول است.

ماده ۳۲ - اموال بلا وارث

در مواردی که ترکه متوفی مطابق قوانین به دولت متعلق می باشد، اموال منقول و حقوق راجع به آن به طرف متعاهدی که متوفی تابعیت آن را داشته، متعلق خواهد بود و در مورد اموال غیر منقول متوفی به مالکیت طرف متعاهدی که مال غیر منقول در خاک او واقع است در خواهد آمد.

ماده ۳۳ - شکل وصیتنامه

شکل وصیتنامه مطابق قوانین طرف متعاهدی تنظیم می شود که موصی در قلمرو آن طرف وصیت می کند. همین مقررات نسبت به رجوع از وصیت نیز نافذ است.

ماده ۳۴ - صلاحیت در امور راجع به توارث

- ۱- مراجع طرف متعاهدی که متوفی در قلمرو آن اقامت دایمی داشته به امر ترکه منقول به استثنای موارد قید شده در بند (۲) این ماده رسیدگی می کنند.
- ۲- مراجع صالح طرف متعاهدی که متوفی در خاک آن اقامت دایمی نداشته در صورتی می تواند به امور راجع به ترکه منقول رسیدگی کند که اولاً کلیه ترکه منقول در خاک آن واقع بوده، و ثانیاً یکی از وراثت با موافقت بقیه، رسیدگی را درخواست کند.
- ۳- امور راجع به ترکه غیر منقول، توسط مراجع طرف متعاهدی که ترکه در قلمرو آن واقع شده رسیدگی خواهد شد.
- ۴- مراجع مذکور در این ماده می توانند به سایر اختلافات ورثه در حدود این ماده نیز

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رسیدگی کنند.

ماده ۳۵ - اقدامات راجع به حفظ ترکه

مراجع صلاحیتدار هر یک از طرفین، مطابق قوانین و مقررات کشور خود، اقدامات ضروری را برای حفاظت از ترکه تبعه دیگر که در قلمرو آن کشور واقع است به عمل می آورند.

ماده ۳۶ -

اگر تبعه هر یک از طرفین در قلمرو طرف متعاقد دیگر اقامت دائمی نداشته و در حین مسافرت فوت نماید، اموال وی با تنظیم صورتجلسه به نماینده سیاسی یا کنسولی دولت متبوع او سپرده می شود.

احراز اعتبار و اجرای تصمیمات قضایی

ماده ۳۷ - احراز اعتبار و اجرای تصمیمات در امور مدنی، خانوادگی و جزایی از نظر جبران ضرر و زیان

۱ - طرفین تصمیمات قطعی و لازم الاجرای مراجع قضایی طرف دیگر در امور مدنی و خانوادگی و جبران ضرر و زیان ناشی از جرم را متقابلاً معتبر دانسته و اجرا می کنند.
۲ - طرفین در قلمرو خود تصمیمات ادارات قیمومت و سرپرستی، ثبت احوال و سایر مراجع غیر قضایی را در امور مدنی و خانوادگی که بدون احتیاج حکمی از مراجع قضایی لازم الاجرا باشد، معتبر دانسته و اجرا می نمایند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

تعمیرات

ماده ۳۸ - رسیدگی به درخواست اجرای تصمیمات قضایی

- ۱- رسیدگی به درخواست اجرای تصمیمات قضایی در حدود صلاحیت دادگاههای طرف متعاهدی که تصمیم باید در قلمرو آن اجرا شود، خواهد بود
- ۲- درخواست اجرای تصمیم قضایی به دادگاه نخستین تسلیم می شود تا به مراجع صلاحیتدار ارجاع گردد.
- ۳- مشخصات تقاضانامه مذکور توسط طرف متعاهدی که تصمیم باید در قلمرو آن اجرا شود تعیین می گردد.

ماده ۳۹ -

درخواست اجرای تصمیم قضایی باید دارای پیوستهای ذیل باشد:

- ۱- رونوشت مصدق تصمیم قضایی و دستور اجرای آن.
- ۲- ارایه گواهی حداقل یک بار ابلاغ اخطاریه به خواننده در صورتی که نامبرده در هیچیک از جلسات دادرسی شرکت نکرده باشد.

ماده ۴ - نحوه اجرای تصمیمات قضایی

نحوه اجرای تصمیمات قضایی را قوانین و مقررات طرفی که اجرا در قلمرو آن صورت می گیرد، تعیین می کند.

ماده ۴۱ - هزینه های اجرایی

در مورد هزینه های مربوط به اجرا، قوانین طرفی که تصمیم باید در قلمرو آن اجرا شود، اعمال می گردد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بسم الله

- ماده ۴۲ - موارد عدم پذیرش درخواست اجرای تصمیمات قضایی در موارد زیر درخواست اجرای تصمیمات قضایی پذیرفته نخواهد شد:
- ۱ - شرکت نمودن خواننده دعوی یا نماینده او در جلسه دادرسی به علت عدم ابلاغ اخطاریه طبق مقررات.
 - ۲ - قبلا در خصوص موضوع مورد تقاضا تصمیم قضایی صادر یا اجرا شده باشد.
 - ۳ - رسیدگی به موضوع مطابق قانون کشور تقاضا شونده اختصاص به دادگاههای آن کشور داشته باشد.

بخش سوم - مواد پایانی

- ماده ۴۳ - لازم الاجرا شدن موافقتنامه این موافقتنامه پس از تصویب مراجع قانونی طرفین سی روز پس از مبادله اسناد تصویب لازم الاجرا خواهد بود.
- ماده ۴۴ - تفسیر موافقتنامه طرفین اختلافهای ناشی از اجرای این موافقتنامه را از طریق مذاکره مستقیم و یا مجاری سیاسی حل و فصل خواهند کرد.
- ماده ۴۵ - مدت اعتبار موافقتنامه این موافقتنامه برای مدت نامحدود منعقد می شود. هر یک از طرفین هر زمان که بخواهد آن را فسخ کند در این صورت باید شش ماه قبل مراتب را از طریق مجاری سیاسی به طرف دیگر اعلام نماید. این موافقتنامه در تاریخ ۱۳۷۶/۱۲/۲ هجری شمسی مطابق با ۱۹۹۸/۲/۲۱ میلادی در

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۴۹۶-۴

تاریخ ۱۳۵۸/۱/۲۸

پیوست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شهر باکو در دو نسخه اصلی به زبان فارسی و آذری و انگلیسی تنظیم گردید و کلیه متون از اعتبار مساوی برخوردار می باشد. در صورت بروز اختلاف در تفسیر موافقتنامه حاضر به متن انگلیسی مراجعه خواهد شد.

از طرف	از طرف
دولت جمهوری آذربایجان	دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و چهل و پنج ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و پنجم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و هشت به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. ع

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی